

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Timofti Vladimir

Judecători - Cobzac Elena și Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Doroftei Roman în numele inculpatului Semina Andrei, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Semina Andrei Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. 06.08.2018 – 10.10.2018 (prima instanță);
2. 26.10.2018 – 04.12.2018 (instanța de apel);
3. 18.03.2019 – 29.05.2019 (instanța de recurs).

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 10 octombrie 2018, cauza fiind judecată în procedura prevăzută de art.364/1 alin.(8) Cod de procedură penală, Semina Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) Codul penal fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis cu privare de dreptul de a exercita activitate în domeniul punerii în circulație a medicamentelor pe un termen de 5 (cinci) ani.

Conform prevederilor art.90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite lui Semina Andrei pe un termen de probă de 1(unu) ani.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

Cheltuielile de gestionare a cauzei penale au fost lăsate pe contul statului.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Semina Andrei intenționat, înțelegând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, în perioada nestabilă de organul de urmărire penală, din surse necunoscute, ilegal a procurat masă vegetală în cantitate totală de 0,629 gr, conținând cannabinoidul sintetic MDMB (N) - 2201 (C₂₀H₂₈FN₃O₃), analog al substanței stupefiante AB - PINACA - CHM, pe care a păstrat-o în scopul de consum personal până la data 06.07.2018, ora 10:30, când, aflându-se pe str. Calea Basarabiei 30, mun. Chișinău, a fost stopat de către echipajul BRO al DP mun. Chișinău cu n/î MAI 1041, în urma observării unui comportament neadecvat, și condus la IP Centru DP mun. Chișinău pentru verificare.

În rezultatul acțiunilor de urmărire penală, la Semina Andrei au fost depistate și ridicate un pachetel de tip „zip-lock” cu masa vegetală uscată, mărunțită de culoare galbenă - cafenie, care potrivit raportului de expertiză nr.34/12/1-R-3220 din 16.07.2018, conține cannabinoidul sintetic MDMB (N) - 2201 (C₂₀H₂₈FN₃O₃), care reprezintă analog al substanței stupefiante AB-PINACACHM. Cantitatea totală a masei vegetale, ce conține cannabinoidul sintetic MDMB (N)-2201 (C₂₀H₂₈FN₃O₃), analog al substanței stupefiante AB-PINACA-CHM constituie 0,629 gr.

Conform pct. 193 a Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, cantitatea masei vegetale depistate și ridicate la Semina Andrei, de 0,629 gr se atribuie la cantități deosebit de mari.

Astfel, acțiunile lui Semina Andrei au fost calificate în baza art. 217 alin. (4) Codul penal - adică păstrarea, transportarea drogurilor sau analogii acestora, săvârșit în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare.

3. Sentința menționată a fost atacată cu *apel* de către avocatul Doroftei Roman, în numele inculpatului prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, în latura individualizării și aplicării pedepsei. Pronunțarea unei noi decizii, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care a aplica lui Semina Andrei o pedeapsă cu aplicarea art.79 Cod Penal sub formă de muncă neremunerată în folosul societății sau amendă penală în limitele art.64 Cod penal.

3.1 În motivarea cerințelor sale avocatul a invocat că, inculpatul a comis pentru prima dată o infracțiune gravă, nu s-a eschivat de la prezentarea în ședințele de judecată în instanța de apel, a conlucrat cu organul de urmărire penală și a ajutat la descoperirea infracțiunii, s-a căit sincer și a solicitat examinarea cauzei în baza art. 364/1 Cod de procedură penală.

În acest sens, a reținut apărarea că, deși instanța ierarhic inferioară just a constatat vinovăția inculpatului Semina Andrei, în comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) Cod penal, în temeiul cumulului de probe cercetat prin prisma prevederilor art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, la individualizarea pedepsei nu au ținut cont pe deplin de toate circumstanțele cauzei. Astfel, se atestă că prima instanță incorect a conchis că în privința inculpatului Semina Andrei, nu sunt aplicabile dispozițiile art.79 alin.(1) Cod penal, fără a constata prezența în cauză a circumstanțelor excepționale, și anume că inculpatul și-a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii imputate, a înlăturat consecințele infracțiunii, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, are o vârstă fragedă însă, prima instanță a conchis greșit că în privința inculpatului Semina Andrei nu poate fi aplicată o pedeapsă mai blândă de altă categorie, sub formă de amendă sau muncă neremunerată în folosul societății... critică soluția primei instanțe în partea stabilirii pedepsei sub formă de închisoare, fără aplicarea art.79 Cod penal, adică pedeapsa mai blândă de altă categorie decât cea prevăzută de art.217 alin.(4) Cod penal, deoarece sau constatat prezența în cauza penală a circumstanțelor excepționale precum și posibilitatea de aplicare în privința inculpatului Semina Andrei, în temeiul art.79 alin.(1) Cod penal, a unei pedepse sub limita minimă prevăzută de lege... ținând cont de circumstanțele

excepționale constatate în speță, că: inculpatul și-a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii imputate, a înlăturat consecințele infracțiunii, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, precum și de cerințele art.75 alin.(1) Cod penal, și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite care se califică ca una gravă, de urmările prejudiciabile care au fost cauzate, de personalitatea inculpatului care se caracterizează pozitiv, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, conchide avocatul că în privința lui Semina A., urmează a fi stabilită pedeapsa echitabilă sub formă de muncă neremunerată în folosul societății sau amendă... instanța de fond nu a luat în calcul ca circumstanțe atenuante faptul că inculpatul a comis fapta imputată la o vârstă fragedă 18-21 ani, deoarece la materialele cauzei au fost anexate probe care ar confirma acest fapt. Or, instanța a apreciat unilateral declarațiile inculpatului, interpretându-le nemotivat în defavoarea acestuia.

A menționat apelantul că, instanța de fond nu s-a expus nici asupra argumentului apărării că potrivit art.217 alin. (5) Cod penal persoana care a săvârșit acțiunile prevăzute la art.217 sau 217/1 este liberată de răspundere penală dacă a contribuit activ la descoperirea sau contracararea infracțiunii... or, materialele cauzei penale atestă că: inculpatul Semina Andrei a avut un rol activ la descoperirea infracțiunii, a indicat și arătat organelor de poliție locul de unde au fost procurate substanțele, persoana care nemijlocit a vândut substanțele narcotice, circumstanțele în care a fost săvârșită infracțiunea, alte împrejurări care prin prisma lor diminuează semnificativ gravitatea infracțiunii. Însă, în pofida acestor circumstanțe, instanța a aplicat o pedeapsă prea aspră față de urmările prejudiciabile și în raport cu fapta imputată lui Semina Andrei.

Totodată, instanța de fond nu a judecat cauza în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate în rechizitoriu, dar a judecat cauza pe art.217 alin.(4) Cod Penal, fără indicarea tuturor elementelor constitutive ale infracțiunii, și anume proporții deosebit de mari. Or, în acest caz, instanța urma să se pronunțe clar și argumentat care elemente ale infracțiunii incriminate inculpatului în parte se regăsesc în fapta comisă, inclusiv calificativul proporții deosebit de mari, asemenea motivare lipsind cu desăvârșire în descriptivul sentinței adoptate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2018 a fost respins, ca fiind nefondat, apelul declarat de avocatul Doroftei Roman în numele inculpatului și menținută sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 10 octombrie 2018.

4.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că, la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că, inculpatul Semina Andrei a săvârșit anume infracțiunea imputată.

Cu privire la pedeapsa penală, care, de fapt, este obiectul apelului, s-a apreciat de către instanța de apel că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 7, 61, 75 Cod penal, astfel, fiind aplicată în limitele prevăzute de lege, neexistând temeieri legale pentru aplicarea față de inculpat a pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității sau amendă.

Cauza a fost judecată în baza probelor administrate în faza urmăririi penale și, potrivit articolului 364/1 alin.(8) Cod de procedură penală, inculpatul a beneficiat de

reducerea cu 1/3 a limitelor de pedeapsă cu închisoare prevăzută de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost condamnat.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță motivat a stabilit categoria de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, persoana inculpatului, influența pedepsei asupra corectării și reeducării inculpatului și, în așa mod, corect a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se v-a asigura prin aplicarea închisorii, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei fixând un termen de probațiune și cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul punerii în circulație a medicamentelor.

Temei legal pentru aplicarea pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de lege - nu există, deoarece în cauză nu s-au constatat circumstanțe excepționale sau alte cauze, ce justifică aplicarea prevederilor articolului 79 Cod penal.

Starea de fapt și de drept constatată de prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței.

Sentința cuprinde elementele definitorii condamnării, prevăzute de articolul 394 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, precum și cele prevăzute la articolul 364/1 alin. (7) Cod de procedură penală

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu *recurs ordinar* de către avocatul Doroftei Roman în numele inculpatului Semina Andrei, indicând ca temei de casare a deciziei instanței de apel pct.6 și 10 alin.(1) art.427 Cod procedură penală, prin care solicită admiterea recursului, casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2019, cu remiterea cauzei la rejudecare.

5.1 În motivarea recursului avocatul a indicat că, instanța de fond nu s-a expus asupra motivului apărării privind aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art.217 alin.(5) Cod penal invocând că, inculpatul Semina Andrei a avut un rol activ la descoperirea infracțiunii, a indicat și arătat organelor le poliție locul de unde au fost procurate substanțele, persoana care nemijlocit a vândut substanțele narcotice, circumstanțele în care a fost săvârșită infracțiunea, alte împrejurări care prin prisma lor diminuează semnificativ gravitatea infracțiunii.

Instanța de apel nu a ținut cont de opinia procurorului și a ignorat poziția formulată în cadrul pledoariilor în care a solicitat „admiterea apelului cu aplicarea unei pedepse sub formă de amendă”.

Sub acest aspect, se atestă că instanța de apel a comis o eroare de drept și anume nu a judecat cauza în raport cu circumstanțele de fapt și de drept incriminate inculpatului în rechizitoriu, prin analiza tuturor acțiunilor concrete imputate inculpatului, în consecutivitatea expusă, raportată la normele de drept invocate în actul de învinuire.

Decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția privind neaplicarea în privința inculpatului a prevederilor art.79 Cod penal.

Inculpatul - Semina Andrei se încadrează în vârsta 18 - 21 ani.

Astfel, este absolut greșită poziția instanței care a stabilit inculpatului Semina Andrei o pedeapsă mai gravă decât cea prevăzută de legea penală, astfel i s-a aplicat o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale.

Așadar, din materialele respectivei cauze penale se identifică că, inculpatul a comis pentru prima dată o infracțiune, nu s-a eschivat de la prezentarea în ședințele

de judecată în instanța de apel, a conlucrat cu organul de urmărire penală și a ajutat la descoperirea infracțiunii, s-a căit sincer și a solicitat examinarea cauzei în baza art. 364¹ Cod penal.

Totodată, recurentul nu este de acord cu faptul că instanța nu a luat în calcul ca circumstanțe atenuante faptul că inculpatul a comis fapta imputată la o vârstă fragedă 18-21 ani, deoarece la materialele cauzei au fost anexate probe care ar confirma acest fapt. Or, instanța a apreciat unilateral declarațiile inculpatului, interpretându-le nemotivat în defavoarea acestuia.

Având în vedere dispozițiile art.70 alin.(3/1) Cod penal și ținând seama de prevederile stipulate în art.art.61, 75 Cod penal, de faptul că Semina Andrei a săvârșit o infracțiune gravă, de persoana acestuia, de faptul că anterior Semina Andrei nu a fost tras la răspundere penală, la medicul narcolog și psihiatru nu se află, iar circumstanțe agravante nu au fost stabilite, conchide că lui Semina Andrei urmează a i se stabili pedeapsa sub formă de amendă sau muncă neremunerată în folosul societății, pedeapsă va fi echitabilă și proporțională în raport cu fapta comisă.

6. La recursul ordinar declarat de către avocatul Doroftei Roman în numele inculpatului Semina Andrei, în conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹ Cod procedură penală, procurorul a depus referință, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat, invocând că, instanța judecătorească de apel just a ajuns la concluzia menținerii sentinței instanței de fond în privința lui Semina Andrei, de condamnare în baza art.217 alin.(4) Cod penal, la o pedeapsa sub forma de închisoare pe un termen de 2 ani, iar conform prevederilor art.90 Cod penal, pedeapsa stabilita i-a fost suspendata condiționat pe un termen de proba de 1 an. Or, această soluție a fost reținută în strictă conformitate cu prevederile art.6,7, 61,75,76-78 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

Astfel, indică acuzarea, că instanța de apel menținând sentința instanței de fond în privința lui Semina Andrei de condamnare la pedeapsă cu închisoare, și-a argumentat suficient soluția în sensul pedepsei penale stabilite, a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, iar în final stabilindu-i lui Semina Andrei, o pedeapsă echitabilă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.434 Cod de procedură penală judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei ținând seama, după caz, de opinia părților expusă în referință ori în ședință, dacă au participat la ea, și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

În conformitate cu art.422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Potrivit textului recursurilor se invocă, ca temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod procedură penală, susținând, că decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, și pct.10) Cod de procedură penală s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

7.1 Referitor la temeiul de recurs invocat de recurent, prin prisma pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, *Colegiul penal* constată că, temeiul menționat nu și-a găsit confirmare, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414, 415, 417 alin.8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Se reține, că instanța de apel, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul declarat, motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii atacate, dispozitivul fiind expus clar, iar instanța de apel nu a admis nici o eroare gravă de fapt.

Colegiul constată că temeiul la care se referă autorul recursului nu persistă în cauză, deoarece din decizia instanței de apel rezultă că probele administrate au fost analizate obiectiv și a fost dat răspuns la toate argumentele apărării expuse în apel.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Semina Andrei privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) Cod penal să fie întemeiată și legală.

Nu pot fi reținute argumentele apărării precum că „*instanța de fond nu s-a expus asupra motivului apărării privind aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art.217 alin.(5) Cod penal*”. Or, potrivit prevederilor art.217 alin.(5) Cod penal „*Persoana care a săvârșit acțiunile prevăzute la art.217 sau 217¹ este liberată de răspundere penală dacă a contribuit activ la descoperirea sau contracararea infracțiunii ce ține de circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor*

sau analogilor acestora, după caz, prin autodenunțare, predare benevolă a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, indicare a sursei de procurare a acestor substanțe, la divulgarea persoanelor care au contribuit la săvârșirea infracțiunii, la indicarea mijloacelor bănești, a bunurilor sau a veniturilor rezultate din infracțiune. Nu poate fi considerată predare benevolă a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora ridicarea acestora la reținerea persoanei, precum și la efectuarea acțiunilor de urmărire penală pentru depistarea și ridicarea lor”.

În astfel de circumstanțe, instanța de recurs menționează că inculpatul nu întrunește condițiile prevăzute la art.217 alin.(5) Cod penal și anume inculpatul nu a contribuit activ la descoperirea infracțiunii prin autodenunțare și predare benevolă a substanțelor narcotice. Or, potrivit învinuirii, inculpatul a fost stopat de către echipajul BRO al DP mun. Chișinău, în urma observării unui comportament neadecvat, și condus la IP Centru DP mun.Chișinău pentru verificare, iar în rezultatul acțiunilor de urmărire penală, la Semina Andrei au fost depistate și ridicate un pachetel de tip „zip-lock” cu masa vegetală uscată, mărunțită de culoare galbenă – cafenie.

Declarativ este și argumentul recurentului precum că, *„instanța de apel nu a ținut cont de opinia procurorului și a ignorat poziția formulată în cadrul pledoariilor în care a solicitat „admiterea apelului cu aplicarea unei pedepse sub formă de amendă”*, or, acest argument a constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în instanța de apel, și asupra acestuia instanța judecătorească s-a expus argumentat în hotărârea pronunțată.

Nefondat este și argumentul apărării, precum că, *„instanța de apel a comis o eroare de drept și anume nu a judecat cauza în raport cu circumstanțele de fapt și de drept incriminate inculpatului în rechizitoriu, prin analiza tuturor acțiunilor concrete imputate inculpatului, în consecutivitatea expusă, raportată la normele de drept invocate în actul de învinuire*. Or, fiind audiat inculpatul și-a recunoscut vina potrivit învinuirii formulate și și-a dat perfect seama de actele care le-a comis, de gravitatea acestora și penalitatea lor.

Mai mult ca atât, o astfel de eroare în cauza dată nu se constată, deoarece:

- decizia instanței de apel este una argumentată inclusiv în raport cu cererea de apel declarată de către același avocat Doroftei Roman în numele inculpatului (f.d. 81-86), care conține aceleași argumente ca și în recursul ordinar, totodată instanța de recurs consideră că, repronunțarea asupra argumentelor recursului nu poate duce la casarea deciziei contestate, or potrivit practicii CEDO (*Coroi vs R. Moldova, 15.03.2011*), Curtea a specificat că, *„ (...) este adevărat că decizia Curții de Apel a fost foarte succintă și doar a menținut hotărârea primei instanțe. Totuși, având în vedere faptul că fondul cauzei a fost examinat în mod corespunzător de către prima instanță și că hotărârea acesteia este motivată suficient, precum și având în vedere natura motivelor invocate de reclamant în cererea sa de recurs, Curtea nu consideră că respingerea recursului fără o motivare detaliată constituie o violare a cerințelor articolului 6 § 1 al CoEDO”*;

7.2 Referitor la temeiul de recurs invocat de recurent, prin prisma pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de

apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel dacă s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal, în raport cu motivele invocate în recurs, care sunt declarative, constată că argumentele din recursul declarat în ce privește aplicarea față de inculpat a prevederilor art.79 Cod penal, instanța de apel a menționat că, prevederile respective nu pot fi aplicate față de inculpat din considerentul că, nu există temeii legal pentru aplicarea pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de lege, deoarece în cauză nu s-au constatat circumstanțe excepționale sau alte cauze, ce justifică aplicarea prevederilor articolului 79 Cod penal. Or, potrivit normei date, pot fi recunoscute circumstanțe excepționale ale cauzei, acele circumstanțe, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, iar în speță asemenea circumstanțe nu au fost stabilite.

Astfel, argumentele invocate de recurent întru aplicarea față de inculpat a prevederilor art.79 Cod penal, și anume că, *„inculpatul a comis pentru prima dată o infracțiune, nu s-a eschivat de la prezentarea în ședințele de judecată în instanța de apel, a conlucrat cu organul de urmărire penală și a ajutat la descoperirea infracțiunii, s-a căit sincer și a solicitat examinarea cauzei în baza art.364¹ Cod penal”*, pe care le consideră drept circumstanțe excepționale, Colegiul penal le consideră nefondate și urmează a fi respinse or, instanța de apel corect le-a apreciat drept nefondate, având în vedere că prima instanță i-a atenuat pedeapsa penală, aplicând prevederile art. 364¹ alin. 8) Cod de procedură penală acordând deplină eficiență prevederilor art. 90 Cod penal.

Astfel că, atât prima instanță, cât și cea de apel, și-au motivat soluția referitor la iraționalitatea numirii pedepsei inculpatului mai blânde decât cea prevăzută de lege.

Cu referire la criticile aduse de către recurent precum că, instanța nu a luat în calcul ca circumstanțe atenuante faptul că inculpatul a comis fapta imputată la o vârstă fragedă 18-21 ani, colegiul menționează că această critică nu este relevantă speței or, în cauza de față la momentul comiterii infracțiunii și anume 06 iulie 2018 inculpatul avea deja vârsta de 21 ani 2 luni, motiv din care în privința inculpatului nu pot fi aplicate dispozițiile art.70 alin.(3/1) Cod penal.

Nu poate fi reținută solicitarea recurentului privind aplicarea în privința inculpatului a pedepsei sub formă de amendă sau muncă neremunerată în folosul societății, or, potrivit sancțiunii art. 217 al. 4 Cod penal prevede pedeapsa cu închisoare de la 1 la 6 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.

În acest context, Colegiul penal consideră că, la aplicarea pedepsei inculpatului Semina Andrei pentru infracțiunea comisă, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75-78, 90 Cod penal, ținând cont de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor grave, de circumstanțele cauzei de personalitatea inculpatului, care nu are antecedente penale,

a recunoscut integral vinovăția, cauza fiind examinată în baza art. 364/1 Cod de procedură penală.

În concluzie, Colegiul penal constată că, la stabilirea pedepsei lui Semina Andrei, instanța de apel a dat deplină eficiență împrejurărilor cauzei, considerând că acestuia i-a fost stabilită o pedeapsă echitabilă, în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, pedeapsa fiind individualizată conform prevederilor legale.

Astfel, analizând decizia atacată, instanța de recurs conchide, că instanța de apel legal și întemeiat a menținut hotărârea primei instanțe, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art.414 alin.1), 5) și 417 alin.8) Cod de procedură penală, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Temei pentru a interveni în hotărârile instanțelor de fond, inclusiv din oficiu, lipsește.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate, recursul ordinar declarat de avocatul Doroftei Roman în numele inculpatului Semina Andrei, fiind vădit neîntemeiat, fapt ce condiționează soluția inadmisibilității acestuia.

8. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către avocatul Doroftei Roman în numele inculpatului Semina Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe *Semina Andrei Xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **27 iunie 2019.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Boico Victor